

A PEU
DE CARRERCATALINA
Gayà

ELISENDA PONS

►► Guillermo Dosil, amb el cartell del menú a 5 euros per a desocupats, al seu restaurant, ahir.

Cap dimarts al sol al carrer de la Cera

No és només el cartell que anima els aturats a seguir vivint el seu dia a dia; és també la recuperació d'aquest tracte de barri que abans volia dir conèixer el nom i els ànims de l'altre. Un cartell a la porta de La Botigueta del Raval, carrer de la Cera número 7, recorda que no tenir feina «no vol dir no tenir dret a estar guapo per dins i per fora». En aquesta botiga d'alimentació orgànica, els dimarts fan descompte als aturats. La iniciativa va sortir com neix gairebé tot en un poble de voreres estretes: parlant. Al carrer de la Cera, de fet, ni tan sols hi ha vorades, així que el diàleg és més propici.

Sergi Coloma, de la perruqueria Pódame, va obrir el seu negoci fa poc més d'un any i mig al carrer de la Cera. El va muntar a la vorera on els matins hi toca el sol i, des del començament, va decidir que ell pensava fer bona cara a aquests temps de dilluns al sol.

Diu que els bars i les perruqueries són diaris sense tinta. Durant molts mesos, **Coloma** va anar recollint la crònica del «tot està malament». Després va venir la de l'«estic al carrer». Va començar fent descomptes als clients sense feina. Es tractava d'animar el client a qui

d'un dilluns a un dimarts li comunicaven que estava a les llistes de l'atur. «Formem part d'un entorn. Es tracta de no ser tan individualista», explica **Coloma**.

Al mes de febrer, va proposar aquesta iniciativa als quatre comerciants del carrer de la Cera que, des de l'estiu passat, s'havien associat a Raval Verd i tots la van adoptar. Van escollir un lema: *No t'aturis, vine al Raval* i, de mica en mica, s'hi van anar sumant altres comerciants del bar-

El carrer del Raval ni tan sols té vorades, així que el diàleg és propici

ri. Era, una vegada més, teixir barri fent servir la realitat del barri. «Raval Verd va néixer amb l'objectiu de millorar el carrer de la Cera», explica **Natalia G. Tortajada**, de La Botigueta del Raval.

Al'estiu, Raval Verd va organitzar sessions de cine a l'aire lliure en una pista de bàsquet del carrer de Carretes. Al febrer, van posar en marxa els descomptes per a aturats i ara acaben d'inaugurar els vermuts del

diumenge. Les iniciatives tenen mèrit perquè en l'imaginari barceloní aquesta part del Raval segueix sent gairebé intransitable. En realitat, el carrer de la Cera ja forma part del Raval amb botigues de discos, comerços de consum responsable i restaurants culturals. S'hi sent xerrar en italià, castellà amb accent gallec o argentí, en urdú i en àrab. Unes estudiants Erasmus hi arriben muntades en bici i amb bosses plenes de llums, penjadors... Són veïnes noves.

«**Guillermo**, relaxa't», li crida un nen a un dels socis del restaurant Cera, 23. Cada dia el local ofereix als aturats menús a cinc euros. **Guillermo** és **Guillermo Dosil**, gallec, gairebé dos anys a Barcelona. El juliol del 2010, va obrir el restaurant amb dos gallecs més, **Rubén Bermúdez** i **Carlos García**. Tots tres tenen clar que encara s'hi ha de fer molta feina per fer-li perdre «l'etiqueta de perillós» al carrer de la Cera i a tot el barri. «S'ha de teixir més xarxa amb els comerciants pakistanesos, per exemple», diu el **Rubén**.

De moment, a la botiga del costat, regentada per un senyor de Bangla Desh, ja han demanat que volen formar part de «la decoració del carrer». Al restaurant s'hi veu un casc penjat; a Pódame, uns guants, i a la Bodegueta, unes bótes. A La Botigueta del Raval, **Natalia G. Tortajada** acaba d'enganxar-hi un altre cartell: el que recorda que dijous ella farà vaga en solidaritat amb els treballadors amb nòmina. Ella és autònoma. Demana solidaritat a la solidaritat. ≡

 apiedecalle@elperiodico.com